

Musikk til folket!

Et samlet bransjekrav om en bedre innkjøpsordning for fonogrammer

Fonogrammet er, ved siden av konserter, den viktigste kommunikasjonskanalen artister og opphavsmenn har i forhold til sitt publikum. All formidling gjennom kringkasting og offentlig bruk av musikk forutsetter fonogrammet som formidlingsverktøy. Fonogrammet er altså en absolutt nødvendighet for å utøve artistvirksomhet.

Innkjøpsordningen for fonogrammer - situasjonen i dag

Det bevilges i år 11,9 mill. til den eksisterende ordningen for innkjøp av fonogrammer. Korrigert for administrasjon (ca. 1 mill.) og moms er verdien av ordningen ca. 8,7 millioner. Dette rekker til innkjøp av rundt 20% av de plater som sendes inn til vurdering, i et antall av ca. 500 enheter pr. utgivelse. Det sier seg selv at "20% sjanse" til å få utgivelser innkjøpt ikke utgjør noen sikkerhet for en bærekraftig norsk fonogramproduksjon. Det er utallige eksempler på kvalitetsutgivelser som ikke er kjøpt inn med begrunnelse i ordningens svake økonomi.

Til sammenligning brukes mer enn det 10-dobbelte (nærmere 100 mill.) på innkjøp av norske bøker, dvs. rundt 90% av de bøker som vurderes, i et antall på 1000 eller 1500 enheter pr. utgivelse. At bøker i tillegg er fritatt for moms, gjør verdien av ordningene desto større, i tillegg til at det generelle momsfritaket på bøker innebærer en statlig subsidiering av bokbransjen på ca. 1,4 milliarder kr.

Politisk flertall

En utvidet innkjøpsordning for fonogrammer har en sterk kulturpolitisk forankring: Kulturmeldingen (2004) og Kulturløftet (samme år) har begge innarbeidet dette som et viktig virkemiddel, - i tillegg har de rød-grønne partiene hver for seg programfestet en bedret ordning. Den forrige regjeringen hadde også programfestet en bedre ordning i Sem-erklæringen. Det finnes altså et stort flertall på Stortinget som ønsker en utvidet ordning.

En offensiv innkjøpsordning

Det har vært gitt små påplussinger i ordningen av flere regjeringer gjennom de siste 10 år, men nettoverdien har allikevel ikke økt med mer enn ca. 4-5 mill.

siden 1997. De siste to år er det hvert år bevilget 1 mill. i økning av ordningen (bruttotall).

Bransjen har lenge bedt om en ordning av en helt annen størrelsesorden. Vi ønsker en ordning på linje med bokbransjen, som er stor nok til at det kan etableres ”automatisk” innkjøp: Som i bokbransjen vil etablerte utgivere kunne levere nyutgivelser i 1000 eks. (1500 eks. for barneplater) til en sentral distribusjon for ordningen, som distribuerer platene til mottaksapparatet umiddelbart. Vurdering av innkjøp eller ikke skjer i ettertid, ved at utgivelser som ikke holder kvalitetsmessig mål ”nulles” (10-20%-?). Andre utgivere vil kunne be om forhåndsvurdering som nå, ved å sende inn et mindre antall plater til vurdering. Ordningen må være romslig nok til å kjøpe inn alle kvalitetsutgivelser også her. En slik ordning vil kreve en tilleggsbevilgning til ordningene på ca. 40 mill.

Ny organisering

For å sikre god sjangerbredde og faglig forankring ønsker vi en stor og bredt sammensatt innkjøpskomité, med kvalifiserte fagfolk fra musikkbransjen som medlemmer. På grunn av svært trange rammer kan dagens innkjøp fremstå som tilfeldig og diskvalifiserende for viktige innspillinger av høy kvalitet. Vi oppfatter det tidligere systemet, hvor sentrale organisasjoner innstilte medlemmer til komiteen, som en faglig sett god løsning. Dersom Norsk Kulturråd ikke kan administrere ordningen med en slik modell, bør ordningen flyttes til en annen instans.

Varige og varierte musikkopplevelser krever kvalifiserte produksjonsmiljøer og god tilgjengelighet

En fullverdig innkjøpsordning vil sikre innkjøp av de fleste norske kvalitetsplater, og utgjøre en kraftig stimulans for det norske produksjonsmiljøet. Dette vil i sin tur gi en kvalitetsmessig bedre og bredere produksjon, i og med at mindre produsenter gis en større økonomisk forutsigbarhet, og dermed et bedre grunnlag for å drive seriøs talentutvikling. Dette kommer hele musikkfeltet til gode, og i siste instans selvfølgelig også publikum. Tilgang til norsk musikkproduksjon innen alle sjangere gjennom biblioteker, skolebiblioteker, musikkskoler osv., og vil i stor grad bidra til å gjøre norsk musikkproduksjon bedre kjent blant publikum. Økt kunnskap om norsk musikk vil i sin tur kunne stimulere til økt interesse og økt salg av norske plater.

Kun ved en slik ordning kan m.a.o. innkjøpsordningen oppfylle sitt formål: ”- Å være til beste for både produksjonsselskaper, komponister og utøvere, og musikklivet for øvrig.”

Et skuffende budsjett

Vi konstaterer med stor skuffelse at regjeringen i det foreliggende budsjettforslag for 2008 ikke tar noe krafttak for norske opphavsmenn, utøvere og produsenter: Her foreslås 1 mill.kr. i økning til innkjøpsordningen, hvorav halvparten skal øremerkes innkjøp av barneplater.

Dette indikerer at regjeringen ikke tar på alvor at norsk musikkproduksjon trenger en kraftig stimulans, og at fonogrammet må behandles som en kulturbærer på linje med bøker og film. Vi er lei av å vente, og ber om at alle gode krefter forenes for å øke innsatsen for norsk fonogramproduksjon.

Oslo, den 20. november 2007

Norske musikklivsorganisasjoner

Samstemt;

Norsk Rockforbund

FONO

Landslaget for Spelemenn

NorgesNettet

Norsk jazzforum

Norsk Folkemusikk- og Danselag

MFO

GRAMART

Norsk Artistforbund

Norsk Komponistforening

NOPA